

[Sønderby]

plads under sikre forhold. Det sagde vi også, da vi behandlede arbejdsmiljøloven, og vi vil også sige her, at selvfølgelig skal man ikke sætte børn til at arbejde med farlige stoffer og sådan noget. Men vi synes altså, at forslaget er unødvendigt, og jeg tror også, at hr. Poul Erik Dyrland vil finde ud af, at der ikke er flertal for det. Det håber jeg i hvert fald.

Med hensyn til ansættelseskontrakter har virkeligheden jo overhalet forslaget – det tror jeg også arbejdsministeren sagde – for vi har jo fået et direktiv på det område. Fra Venstres side lægger vi megen vægt på, at det ikke gøres mere kompliceret at ansætte børn end voksne. Vi mener nemlig, at børns og unges arbejde er vigtigt, både for arbejdsgiveren – det er da vigtigt for pressen, at børn godt vil gå ud med aviser – men det er også vigtigt, at børn kan hjælpe til hjemme på bedrifterne. Vi har diskuteret med Arbejdsmiljørådet, om børn kan få lov til at køre traktor, ikke for at tjene penge, men for at hjælpe forældrene. Det er egentlig lidt beklageligt, at man skal nedsætte en kommission for at finde ud af, om sådan noget kan lade sig gøre.

På vores landsmøde diskuterede vi det meget, og her sagde vores folketingsmedlem hr. Anders Mølgaard, at det er ikke farligere for 12-14-årige børn og unge at have fritidsarbejde i industri, håndværk, fiskeri, detailhandel og landbrug end at dyrke ridning, dykkersport osv. Det har vi også fået bekræftet, så mon ikke man også skulle kigge på fritidsaktiviteterne?

Vi må altså afvise forslaget; der er allerede lavet mange undersøgelser på området. Det eneste, der kunne friste til at gå ind for forslaget, var, hvis man kunne slippe for jobpatruljerne – ikke Socialdemokratiets, men LO's.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det er jo tydeligt for enhver, at Socialdemokratiets forslag er til meget stor irritation for hr. Sønderby og partiet Venstre. Det er der ikke nogen grund til at lægge skjul på, det gør hr. Sønderby jo ikke selv.

Det skinner jo også tydeligt igennem, når man lytter til alle de argumenter, hr. Sønderby i øvrigt kommer med, at det egentlig er irriterende, at der er nogle mennesker her i lille Danmark, der interesserer sig lidt for, hvorledes situationen og forholdene er for de godt og

vel 200.000 børn og unge, som hver dag udfører erhvervsarbejde, hovedsagelig som fritidsjob. Det kan man sagtens høre, hr. Sønderby.

Og så skal jeg sige, at jeg har alligevel svært ved at finde ud af hr. Sønderbys budskab. På den ene side afviser hr. Sønderby forslaget, og på den anden side var der måske alligevel nogle ting, der kunne trænge til at blive undersøgt, bl.a. en af de ting, som vi klart peger på i vort forslag. Af kommissoriets punkt 3 fremgår det, at kommissionen skal belyse, i hvilket omfang børns og unges erhvervsarbejde også er et udtryk for en konsekvens af den pressede økonomiske situation i familierne, og for et øjeblik siden sagde hr. Sønderby, at det kunne måske egentlig være meget rart at få det belyst.

I øvrigt er jeg af den opfattelse, at hvis man ser nærmere på det kommissorium, som vi har stillet op, findes der ikke nogen reelle, landsdækkende undersøgelser, hverken fra Arbejdstilsynets, LO's jobpatruljers eller andres side, som kan give et samlet billede af situationen for de 220.000 unge. I hvert fald må vi konstatere, at med den ulykkesfrekvens, med de ulykkesstatistikker og med de store problemer i forbindelse med udbetaling af feriepenge, sygedagpenge og andre lovbestemte foranstaltninger er det helt klart, at de ting trænger til at blive undersøgt nærmere.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Undskyld, men nu tager jeg altså heller ikke hensyn til arbejdsministeren – så kunne jeg have tiet stille – men jeg blev næsten provokeret herop.

Jeg var ikke tydeligt irriteret, jeg var bare irriteret over, at Folketinget og arbejdsministeren skal bruge tid på det. Selvfølgelig er vi da interesseret i at finde ud af de ting, man peger på her, det er da rigtigt. Men jeg ville egentlig meget hellere have, hvis man endelig skulle undersøge noget – selv om det er noget, vi allerede ved, så der ikke er behov for det – hvorfor vore børn gerne vil have et job. De vil gerne gå med aviser, for så kan de komme i biografen oftere, end forældrene har råd til. De vil gerne have lov til at hjælpe til hjemme på landbruget, for så får de også lært lidt om, hvad det er for noget, og det kan være, de finder ud af, de ikke vil være landmænd, og det er da kun en fordel, hvis de ikke duer til det. De unge har da